

Izvještaj o trgovini ljudima

Objavio ga je Ured za praćenje i borbu protiv trgovine ljudima
14. lipnja 2004.

I. Uvod (revidirani) [PROFILI ŽRTAVA: Svjedočenja žrtava sadržana u izvještaju navedena su zato što su reprezentativna i ne uključuju sve postojeće oblike trgovine ljudima. Na žalost, bilo koja od tih priča mogla bi se dogoditi gotovo bilo gdje u svijetu. Naveli smo ih zato da dobijete sliku o mnogim oblicima trgovine ljudima i širokom nizu mesta na kojima se mogu dogoditi. Nijedna zemlja nije imuna. Imena svih žrtava koje se pojavljuju u ovom izvještaju izmišljena su. Fotografije na naslovnicu ovog izvještaja i većina fotografija bez opisa ne prikazuju potvrđene žrtve trgovine ljudima, nego su objavljene kako bi se pokazalo bezbroj oblika eksploatacije koji pomažu da se definira trgovina ljudima i čitav niz kultura u kojima se mogu naći žrtve trgovine ljudima.]

UVOD

Pobunjenička skupina u Demokratskoj Republici Kongo regrutirala je Nataliju kad joj je bilo 12 godina: "Jednog su dana pobunjenici napali selo u kojem sam živjela. Sakrila sam se i gledala kako mi ubijaju rođake i siluju majku i sestre. Mislila sam, ako se pridružim njihovoj vojsci, bit će sigurna. U vojsci su me učili kako da se služim pištoljem i čuvala sam stražu. Često su me tukli i silovali ostali vojnici. Jednoga dana zapovjednik je htio da mu postanem žena pa sam pokušala pobjeći. Ulovili su me, bičevali i silovali svake noći tijekom mnogo dana. S tek navršenih 14 godina rodila sam dijete, čak ne znam ni tko mu je otac. Opet sam pobjegla, ali nisam imala kamo otići i nisam imala hrane za dijete. Bojim se poći kući".

Koja je svrha objavljivanja Izvještaja o trgovini ljudima za 2004. godinu?

U skladu sa zakonom, State Department mora svake godine Kongresu podnijeti izvještaj o nastojanjima stranih vlada da iskorijene teške oblike trgovine ljudima. Ovaj izvještaj iz lipnja 2004. godine četvrti je godišnji izvještaj o trgovini ljudima. Premda se on u osnovi bavi djelovanjem SAD-a u nastojanju da se ukine trgovina ljudima, u izvještaju su također ispričane bolne priče žrtava trgovine ljudima, tih robova 21. stoljeća. U ovom se izvještaju služi pojmom "trgovina ljudima" koji se koristi u američkom zakonu i u cijelom svijetu, i taj pojam obuhvaća trgovinu robljem i ropstvo modernog doba u svim njegovim oblicima.

Tragičnost trgovine ljudima ne možemo potpuno shvatiti, niti je možemo pobijediti, ako ne znamo nešto o njezinim žrtvama: tko su one, zašto su ranjive, kako su upale u zamku i što treba učiniti da ih se osloboди i izljeчи. U procjeni nastojanja stranih vlada, izvještaj o trgovini ljudima naglašava tri ključne stvari: progon, zaštitu i prevenciju. Ali pristup trgovini ljudima u kojemu su žrtve u prvome planu zahtjeva da se jednako tako posvetimo sljedećim trima stvarima: spašavanju, odvođenju i reintegraciji. Moramo se osvrnuti na krikove uhvaćenih. Naš posao neće biti dovršen dok se sve zemlje ne ujedine u borbi protiv ovog zla.

Prije više od 140 godina Sjedinjene Američke Države borile su se u užasnome ratu kako bi svoju državu riješile ropstva i kako bi pobornike ropstva spriječile da podijele naciju. Premda smo tada

uspjeli ukinuti tu praksu, ropstvo se vratilo kao sve veća globalna prijetnja životima i slobodi milijuna muškaraca, žena i djece.

Nijedna zemlja nije imuna na trgovinu ljudima. Procjenjuje se da se svake godine šesto do osamsto tisuća muškaraca, žena i djece prokrijumčari preko međunarodnih granica (neke međunarodne i nevladine organizacije smatraju da je taj broj mnogo veći), i ta trgovina sve više raste. Osim te brojke, puno veći, još neutvrđeni broj ljudi postaje žrtva trgovaca unutar zemalja. Žrtve su prisiljene na prostituciju ili na rad u kamenolomima ili sweatshopovima, na farmama, kao kućne pomoćnice, kao djeca vojnici, te na mnoge oblike nedobrovoljnog služenja. Američka vlada procjenjuje da su više od polovice svih žrtava kojima se trguje preko granice žrtve seksualnog izrabljivanja.

Milijunima žrtava trguje se unutar njihovih zemalja. Vođena elementima kriminala, gospodarskim nedaćama, korumpiranim vladama, društvenim nemirima, političkom nestabilnosti, prirodnim katastrofama i oružanim sukobima, trgovina robljem 21. stoljeća zadovoljava globalnu potražnju za jeftinom i ranjivom radnom snagom. Nadalje, zaradom od te trgovine financira se širenje međunarodnih zločinačkih udrug, potiče se korupcija vlade i potkopava se vladavina zakona. Ujedinjeni narodi procjenjuju da je zarada od trgovine ljudima jedan od tri najprofitabilnija izvora zarade u organiziranom kriminalu, nakon trgovine narkoticima i oružjem.

Katya iz Češke Republike, koja je imala dvogodišnju kćer i propali brak, poslušala je savjet "priatelja" da bi kao konobarica mogla dobro zaraditi u Nizozemskoj. Trgovac iz Češke odvezao ju je zajedno s još četiri mlade žene u Amsterdam, gdje ju je zajedno s nizozemskim trgovcem odveo u bordel. Rekla je "Ja to neću raditi", ali su joj odgovorili: "Hoćeš, ako želiš da tvoja kći u Češkoj živi". Nakon više godina prijetnji i prisilne prostitucije, Katyu je spasio ljubazni vozač taksija. Katya trenutačno radi u bolnici i studira socijalni rad.

Trgovina robljem modernog doba višedimenzionalna je prijetnja svim zemljama. Osim pojedinačne patnje nanesene ovim kršenjem ljudskih prava, postaje jasnija njezina povezanost s organiziranim zločinom i ozbiljnim prijetnjama sigurnosti, poput trgovine drogom i oružjem. Tu je i povezanost s ozbiljnim problemima javnog zdravlja, budući da se žrtve zaraze bolestima, bilo zbog bijednih uvjeta života ili zbog prisilnih spolnih odnosa, te su odvedene u nove zajednice. Zemlja koja odluči zanemariti problem trgovine ljudima u korist ostalih gorućih problema, to čini na vlastitu rizik. Nužno je potrebno hitno djelovanje.

2000. godine Kongres je donio, a predsjednik potpisao Zakon o zaštiti žrtava trgovine ljudima iz 2000. godine (22 U.S.C. 7101 et seq.), koji je nedavno izmijenjen u Novi zakon o zaštiti žrtava trgovine ljudima iz 2003. godine. U Zakonu iz 2000. godine traži se provođenje borbe protiv trgovine ljudima kažnjavanjem trgovaca ljudima, zaštitom žrtava i mobiliziranjem agencija američke vlade za pokretanje globalne kampanje u borbi protiv trgovine ljudima. Izmijenjeni zakon sadrži značajne zapovjedi za State Department, Ministarstvo pravosuđa, Ministarstvo rada, Ministarstvo domovinske sigurnosti, Ministarstvo zdravstva i Američku agenciju za međunarodni razvoj (USAID).

Ovaj je izvještaj izrađen u skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima i namjera mu je da podigne globalnu svijest i potakne strane vlade da poduzmu učinkovita nastojanja u borbi protiv trgovine ljudima. U izvještaju se sve više spominju nastojanja sve veće zajednice naroda

za razmjenom informacija i na udruživanju u nova i važna partnerstva u borbi protiv trgovine ljudima. Zemlja koja ne poduzme neke značajnije korake kako bi zadovoljavala minimalne standarde za iskorjenjivanje trgovine ljudima u ovom izvještaju dobiva negativnu ocjenu. Takva bi ocjena mogla dovesti do toga da Sjedinjene Države toj zemlji uskrate nehumanitarnu pomoć i pomoć koja nije povezana s trgovinom.

Kupovanje slobode žrtve

Možda je jedan od najodvratnijih aspekata ropstva modernog doba pretvaranje ljudskih života u robu: pripisivanje novčane vrijednosti životu žene, muškarca ili djeteta. Bilo da se radi o indijskom bordelju ili sudanskom logoru robova, sloboda žrtve dobiva cijenu.

Organizacije i pojedinci koji žele osloboediti žrtve katkad se odluče kupiti njihovu slobodu. Plaćanje otkupnine daje trenutačne rezultate. Žrtva je oslobođena iz ropstva. Ali implikacije ove prakse puno su složenije.

Ako neka organizacija ili pojedinac osloboodi žrtve iz bordela, trgovac pomoću zarade od prodaje može naći nove žrtve koje će obavljati istu uslugu. Teško je utvrditi je li došlo do smanjenja broja žrtava. U svakom slučaju, ropstvo se može nastaviti bez ikakve globe ili kazne za trgovca ili onog tko izrabljuje ljude.

Dugotrajniji i učinkovitiji način da se osigura sloboda žrtve jest primjenom zakona: trgovcima ljudima i onima koji izrabljaju ljude treba suditi u skladu sa sustavom kaznenog prava. Kroz racije u kojima se žrtve spašavaju bez novčane naknade i pomoću uhićenja onih koji su ih porobili, pravosudni organi od trgovaca u ovoj užasnoj trgovini izvlače visoku cijenu. Primjena kaznenih zakona također osigurava društvu određenu mjeru pravde, i zato američki zakon kao prioritet vladama stavlja kriminalizaciju i kažnjavanje svih oblika trgovine ljudima.

Moramo još mnogo učiti o opsegu i prirodu trgovine ljudima. U ovom smo izvještaju pokušali istaknuti područja o kojima imamo malo informacija i postaviti pitanja koja pridonose daljnjoj istrazi. U okviru tih ograničenja Izvještaj o trgovini ljudima iz 2004. godine predstavlja ažurirani i sveobuhvatni pogled na prirodu i opseg ropstva modernog doba, te na širok niz akcija poduzetih u globalnoj kampanji za njegovo ukidanje.

Kao posljedica Zakona o zaštiti žrtava trgovine ljudima i ovog godišnjeg izvještaja, snažnog vodstva, povećanih vladinih nastojanja i povećane pozornosti međunarodnih organizacija i nevladinih organizacija, započinje novo doba suradnje. Nacije sve više surađuju na zatvaranju ruta trgovine ljudima, na progonu i osuđivanju trgovaca ljudima, te na zaštiti i reintegraciji žrtava trgovine ljudima. Nadamo se da će ovaj izvještaj potaknuti još veći napredak.

Korupcija sprečava napredak u suzbijanju trgovine

Korupcija vlade glavna je zapreka u borbi protiv trgovine u mnogim zemljama. Korupcija vlade vezana uz trgovinu ljudima može se kretati od lokalnih do endemskih okvira. Zemlje suočene s takvom korupcijom dužnosnika trebaju razviti učinkovite alate kojima će rješavati problem. Neke prakse sprečavanja korupcije koje se učinkovito provode u zemljama središnje i istočne Europe s ciljem da se potakne borba protiv trgovine ljudima uključuju: provedbu psihološkog

testiranja djelatnika u zakonodavstvu, uključujući testiranje stabilnosti, inteligencije, karaktera, etike i odanosti; obveznu obuke iz etike, izdavanje standardnih identifikacijskih znački; provođenje nasumičnih testova poštenja; raspodjelu i služenje priručnicima koji opisuju najučinkovitije tehnike, nasumično provjeravanje osobne imovine i novca dužnosnika; objavljivanje anonimnih vrućih telefona namijenjenih borbi protiv korupcije; rotaciju osoblja, osobito na velikim graničnim prijelazima; povećanje plaća; davanje poticajnih nagrada za dobar rad; osiguranje obuke koja će osoblju pomoći da bolje razumije važnost svog posla; obveznu zakletvu službe, i uvođenje rutinskih administrativnih provjera, na primjer evidencije o useljenicima.

Deng, koja se bliži tridesetoj, na rodnom je Tajlandu pridobivena da dobrovoljno putuje u Australiju, jer su joj rekli da ondje može mnogo zaraditi kao prostitutka. Međutim, po dolasku u Australiju dočekali su je trgovci ljudima koji su joj oduzeli putovnicu i zaključali je u kuću. Rekli su joj da mora platiti dug veći od 30.000 \$ uslužujući 900 muškaraca. Davali su joj malo hrane i na silu je odvodili u bordel sedam dana u tjednu, čak i kad je bila bolesna. Rekli su joj da će je kolege kriminalci iz kruga trgovaca ljudima uloviti ako pokuša pobjeći. Njezina je patnja završila kad su dužnosnici australskog useljeničkog ureda upali u bordel u kojem je ona bila ropkinja.

Što je trgovina ljudima?

Protokol Ujedinjenih naroda za sprečavanje, suzbijanje i kažnjavanje trgovine ljudima, osobito ženama i djecom (jedan od tri "Protokola iz Palerma"), trgovinu ljudima definira kao: regrutiranje, transport, transfer, skrivanje ili primanje osoba pomoću prijetnji ili uporabom sile ili ostalih oblika iznuđivanja, otmice, prijevaru, zlouporabe moći ili pozicije ranjivosti ili davanja ili primanja uplata ili povlastica s ciljem postizanja pristanka osobe koja ima nadzor nad drugom osobom, u svrhu eksploracije. Eksploracija će u najmanju ruku uključivati izrabljivanje prostituiranja drugih ili druge oblike seksualnog izrabljivanja, prisilni rad ili usluge, ropstvo ili prakse slične ropstvu, sužanjstvo ili uzimanje organa.

Mnoge zemlje krivo shvaćaju ovu definiciju, previđajući trgovinu ljudima unutar zemlje ili karakterizirajući sve nezakonite migracije kao trgovinu ljudima. Zakon o zaštiti žrtava trgovine ljudima "teške oblike trgovine" definira kao:

A. trgovinu seksom u kojoj se seks za novac dobiva silom, na prijevaru ili iznuđivanjem, ili u kojemu osoba koja je nagovorena da izvede takav čin nije navršila 18 godina; ili

B. regrutiranje, skrivanje, transport, davanje ili primanje osobe da radi ili obavlja usluge, što se postiže uporabom sile, prijevarom ili iznuđivanjem, u svrhu podvrgavanja sužanjstvu, napoličarstvu, dužničkom ropstvu ili prisilnom svoje volje.

Ove definicije ne zahtijevaju da žrtva trgovine ljudima bude fizički premještena s jedne lokacije na drugu. One se jednostavno odnose na regrutiranje, skrivanje, davanje ili primanje osobe za navedene svrhe.

Koji je humanitarni i društveni danak trgovine ljudima?

Tina, tinejdžerka iz indonezijskog sela, zadužila se više stotina dolara kako bi platila četveromjesečnu obuku za kućne pomoćnice i smještaj tijekom četiri mjeseca u jednom indonezijskom centru za radnike migrante. Odatile je Tina, poput mnogih drugih indonezijskih djevojaka, prevezena u Maleziju, u uvjerenju da će raditi kao kućna pomoćnica za jedan malezijski par. Bila je prisiljena raditi i po 15 sati na dan u obiteljskom obrtu, spavala je na podu. Tini su rekli da neće dobivati plaću dok joj ne istekne dvogodišnji ugovor. Nakon mnogih slučajeva fizičkog zlostavljanja, potražila je pomoć u utočištu za žrtve, jedne malezijske nevladine organizacije. Tina je na policiji uložila tužbu protiv poslodavca, te je dobila produljenje useljeničke vize kako bi mogla čekati rješenje sudskog postupka.

Žrtve trgovine ljudima plaćaju užasnu cijenu. Fizičke i psihološke ozljede, uključujući bolest i zaustavljeni rast, često imaju trajne učinke, i žrtve trgovine ljudima bivaju protjerane iz svojih obitelji i zajednica. Žrtve trgovine ljudima često propuštaju ključne prilike za društveni, moralni i duhovni razvoj. U mnogim slučajevima izrabljivanje žrtava trgovine ljudima je progresivno: dijete koje se izrabljuje za jedan oblik rada može se poslije zloupotrebljavati na drugi način. U Nepalu su djevojčice regrutirane za rad u trgovinama sagova, u hotelima i restoranima kasnije bile prisiljene na prostituiranje u Indiji. Na Filipinima i u mnogim drugim zemljama djeca koja prvobitno dođu ili su regrutirana da rade u hotelima i u turizmu, često završe zarobljena u bordelima. Okrutna stvarnost trgovine robljem modernog doba jest ta da se njezine žrtve često više puta kupuju i prodaju.

Žrtve prisiljene na seksualno ropstvo često pokoravaju pomoću droge, te one podnose užasno nasilje. Žrtve seksualnog izrabljivanja trpe fizičke i emocionalne ozljede od prernog upuštanja u spolne odnose, prisilnog uzimanja opojnih sredstava i izloženosti spolno prenosivim bolestima, uključujući virus HIV-a i sidu. Neke žrtve pate od trajnog oštećenja reproduktivnih organa. Nadalje, žrtve se obično dovoze u zemlju u kojoj ne razumiju jezik, gdje izolacija i dominacija pogoršavaju psihološke posljedice. Ironično je to što ljudska sposobnost izdržavanja neopisivih poteškoća i oskudijevanja navodi mnoge žrtve da nastave raditi, u nadi da će jednom biti slobodni.

Trgovina ljudima je kršenje ljudskih prava. Trgovina ljudima u osnovi krši univerzalno ljudsko pravo na život, slobodu i slobodu od svih oblika ropstva. Trgovina djecom potkopava osnovnu potrebu djeteta da raste u zaštitničkoj okolini i pravo da bude slobodno od seksualnog napastovanja i izrabljivanja.

Činjenice o turizmu u svrhu seksa sa djecom

Komercijalno seksualno izrabljivanje djece svake godine pogađa milijune djece u zemljama na svim kontinentima. Jedan oblik ovog izrabljivanja sve više uzima maha, a to je turizam u svrhu seksa s djecom. U njemu sudjeluju osobe koje iz svoje zemlje putuju u stranu zemlju radi seksa s djecom za novac. Taj je zločin potpomognut slabim pravosuđem, Internetom, lakoćom putovanja i siromaštvom.

Turisti koji putuju u stranu zemlju radi seksa s djecom obično putuju iz svojih zemalja u zemlje u razvoju. Takvi turisti iz Japana, na primjer, putuju na Tajland, a Amerikanci obično putuju u

Meksiko ili u središnju Ameriku. Ima ljudi koji "iskoriste situaciju", koji ne putuju u stranu zemlju s namjerom da bi imali seks s djecom, ali spolno iskoriste djecu kad se nađu u nekoj zemlji. Pedofili putuju s namjerom da spolno iskoriste djecu.

Kao odgovor na sve veći problem turizma u svrhu seksa s djecom, vladine organizacije, turistička industrija i vlade počele su se baviti tim problemom. Svjetski kongresi posvećeni borbi protiv komercijalnog seksualnog iskorištavanja održani su u Stockholm i Yokohami 1996. i 2001. godine, čime je tom problemu posvećena znatna međunarodna pozornost. Svjetska turistička organizacija uspostavila je radnu skupinu za borbu protiv turizma u svrhu seksa s djecom i donijela je globalni kodeks ponašanja za turizam za 1999. godinu. U posljednjih pet godina u cijelom je svijetu povećan progon osoba koje putuju u druge zemlje radi seksa s djecom. Danas 32 zemlje imaju ekstrateritorijalne zakone koji dopuštaju progon njihovih državljanima za zločine počinjene u inozemstvu, bez obzira na to jesu li ti prekršaji kažnjivi u zemlji u kojoj su počinjeni.

Nekoliko je zemalja poduzelo sjajne korake u borbi protiv turizma u svrhu seksa s djecom. Na primjer, francusko Ministarstvo prosvjete zajedno s predstavnicima putničkih agencija, izradilo je smjernice o turizmu u svrhu seksa s djecom za gradivo turističkih škola, a Air France, koji je u državnom vlasništvu, dio novca od prodaje igračaka u avionima dodjeljuje za financiranje programa podizanja javne svijesti o turizmu u svrhu seksa s djecom. Brazil je proveo nacionalnu i međunarodnu kampanju osvjećivanja o seksualnom turizmu. Italija zahtjeva da turooperatori osiguraju informacije o svojim ekstrateritorijalnim zakonima o prekršajima vezanim uz seks s djecom, i gotovo svi švedski turooperatori potpisali su kodeks ponašanja u kojem pristaju educirati svoje osoblje o turizmu u svrhu seksa s djecom. Kambodža je uspostavila policijske jedinice usredotočene na borbu protiv turizma u svrhu seksa s djecom, te je uhitila i izručila strane pedofile. Japan progoni svoje građane uhvaćene u spolnom činu s djecom u drugim zemljama.

Sjedinjene su Države prošle godine ojačale svoju sposobnost borbe protiv turizma u svrhu seksa s djecom, donošenjem Novog zakona o zaštiti žrtava trgovine ljudima i zakonom PROTECT. Ovi zakoni zajedno podižu svijest preko objavljivanja informacija o turizmu u svrhu seksa s djecom i povećavaju kazne do maksimalno 30 godina zatvora za turizam u svrhu seksa s djecom. U prvih osam mjeseci "Operacije predator" (inicijative iz 2003. godine za borbu protiv eksploracije djece, protiv dječje pornografije i turizma u svrhu seksa s djecom), američke su vlasti uhitile 25 Amerikanaca radi turizma u svrhu seksa s djecom. Sveukupna svjetska zajednica posvećuje sve više pozornosti strašnom problemu turizma u svrhu seksa s djecom i počinje poduzimati važne prve korake.

Izjava predsjednika Georgea Busha

Izvadak iz obraćanja pred Općom skupštinom Ujedinjenih naroda
Ujedinjeni narodi o New York,
23. rujna 2003.

Širi se još jedna humanitarna kriza koja je još skrivena od pogleda. Svake godine (...) ljudska bića bivaju kupovana, prodavana ili prisilno odvođena preko svjetskih granica. Među njima su stotine tisuća djevojaka i djevojčica od pet godina koje postaju žrtve trgovine seksom. Ova

trgovina ljudskim životima svake godine donosi milijarde dolara, a većina tog novca koristi se za financiranje organiziranog zločina.

U iskorištavanju i zlostavljanju onih najnevinijih i najranjivijih posebno je zlo. Žrtve trgovine seksom ne vide mnogo od života prije nego što vide ono najgore od života -okrutnost, usamljenost i strah. One koji stvaraju te žrtve i zarađuju na njihovoj patnji treba teško kazniti. Oni koji podupiru tu industriju nisko se spuštaju i produbljuju nesreću drugih. A vlade koje dopuštaju ovu trgovinu dopuštaju oblik ropstva.

Ovaj se problem pojavio i u mojoj zemlji i mi radimo na tome da ga zaustavimo. U skladu sa zakonom PROTECT koji sam potpisao ove godine, osoba koja uđe u Sjedinjene Države ili građanin koji putuje u inozemstvo radi seksualnog turizma koji uključuje djecu, počinio je zločin. Ministarstvo pravosuđa aktivno istražuje turooperatora koji se bave ovakvom vrstom turizma i one koji ga podupiru, koji mogu biti osuđeni i na 30 godina zatvora. U skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima, Sjedinjene Države se koriste sankcijama protiv vlada kako bi ih odvratile od trgovine ljudima.

Žrtve ove industrije također trebaju pomoći članova Ujedinjenih naroda. A ona počinje jasnim standardima i kažnjavanjem u skladu sa zakonima svake zemlje. Danas je u nekim zemljama zločin spolno zlostavljanje djece u inozemstvu. Takvo ponašanje treba biti zločin u svim zemljama. Vlade trebaju obavijestiti putnike o štetni koju ta industrija nanosi, te o strogim kaznama predviđenim za prijestupnike. Američka vlada uložit će 50 milijuna USD za potporu dobrog rada organizacija koje spašavaju žene i djecu od izrabljivanja, te im pružaju utočište i medicinsku pomoći i nadu u novi život. Potičem i ostale vlade da učine svoje.

Moramo pokazati novu energiju u borbi protiv starog zla. Gotovo dva stoljeća nakon ukidanja prekoatlantske trgovine robljem, i više od stoljeća nakon što je ropstvo službeno ukinuto u svojim poslednjim uporištima, u ovo današnje doba ne smijemo dopustiti procvat trgovine ljudima u bilo koje svrhe.

Priča ove žrtve trgovine ljudima revidirana je 20. lipnja 2004 (text kakav je objavljen pred Kongresom).

Noi potjeće iz siromašne seoske zajednice na Tajlandu. S 15 godina, u želji da pobegne od silovanja i seksualnog zlostavljanja u obitelji udomitelja, pronašla je stranog agenta za zapošljavanje u Bangkoku koji je reklamirao dobro plaćene poslove konobarice u Japanu. Otišla je u Japan i poslije saznala da je ušla u Japan s turističkom vizom pod lažnim identitetom. Po dolasku u Japan odveli su je u karaoke bar gdje ju je vlasnik silovao, podvrgnuo je testiranju krvi i zatim kupio. "Osjećala sam se poput komada mesa koji pregledavaju", ispričala je. Vlasnica bordela rekla je Noi da mora otplatiti dug veći od 10.000 USD kako bi platila troškove putovanja. Upozorila ju je da djevojke koje pokušaju pobjeći japanska mafija vrati, teško pretučene, a dug im se udvostručuje. Jedini način da isplati dug bio je da ima što više mušterija u što kraćem vremenu. Neke su mušterije udarale djevojku štapovima, remenjem i lancima dok ne bi prokrvarila. Ako bi se žrtve vraćale plačući, vlasnica bi ih istukla i rekla da su isprovocirale mušterije. Prostitutke su prije seksa rutinski uzimale drogu "da ne osjećaju toliku bol". Većina mušterija odbijala je nositi prezervative. Žrtvama su davali pilule da ne zatrudne, a trudnoće su prekidali pobačajima u bordelu. Žrtve koje su uspjеле otplatiti dug i raditi neovisno često bi uhitila policija, kaznila ih, strpala u zatvor i silovala prije deportiranja. Noi je na kraju uspjela

pobjeći uz pomoć japanske nevladine organizacije.

Trgovina ljudima potpomaže društveni slom. Gubitak obitelji i potpore zajednice čini žrtvu trgovine ljudima ranjivom na zahtjeve i prijetnje trgovaca, te na nekoliko načina pridonosi slomu društvenih struktura. Trgovina ljudima odvlači djecu od njihovih roditelja i obitelji, sprečava njihov odgoj i moralni razvoj. Trgovina ljudima prekida prijenos znanja i kulturnih vrijednosti s roditelja na dijete i s generacije na generaciju, slabeći osnovni stup društva. Zarada od trgovine djecom često dopušta da se ta praksa ukorijeni u određenoj zajednici, što se onda višestruko iskorištava kao gotov izvor žrtava. Opasnost od toga da postanu žrtve trgovine ljudima može ranjive skupine poput djece i mlađih žena natjerati da se skrivaju, što nepovoljno utječe na njihovo školovanje ili obiteljsku strukturu. Gubitak izobrazbe smanjuje buduće mogućnosti žrtve da se zaposli i povećava opasnost da u budućnosti postane žrtva trgovine ljudima. Žrtve koje se mogu vratiti u svoje zajednice često se nađu obilježene i odbačene, te zahtijevaju neprekidnu skrb socijalnih službi. Postoji veća vjerojatnost da počnu piti, drogirati se i baviti se kriminalnim aktivnostima.

Trgovina ljudima potiče organizirani zločin. Zarada od trgovine ljudima potiče ostale zločinačke aktivnosti. Prema procjeni UN-a, trgovina ljudima treća je po veličini zločinačka aktivnost u svijetu, a američke obavještajne agencije procjenjuju da donosi devet i pol milijardi američkih dolara prihoda godišnje. Ona je također jedna od najunosnijih zločinačkih aktivnosti i usko je povezana s pranjem novca, trgovinom drogom, krivotvorenjem dokumenata i krijumčarenjem ljudi. Također postoje dokumentirane veze s terorizmom. Ondje gdje cvate organizirani zločin, vlade i vladavina zakona su oslabljenje.

Trgovina ljudima zemlje lišava ljudskog kapitala. Trgovina ljudima ima negativan utjecaj na tržišta rada, pridonoseći nepovratnom gubitku ljudskih resursa. Neki učinci trgovine ljudima uključuju smanjenje plaća, manje pojedinaca koji se mogu skrbiti za sve veći broj starijih osoba, te nedovoljno obrazovani naraštaj. Ovi učinci nadalje vode do gubitka buduće produktivnosti i sposobnosti zarađivanja. Djeca koja su prisiljena raditi 10 do 18 sati na dan u ranoj dobi ne mogu se školovati, te se krug siromaštva i nepismenosti sve više zatvara, a to koči nacionalni razvoj.

Zlouporaba "umjetničkih" ili "estradnih" viza

U mnogim zemljama se dobivaju umjetničke ili estradne vize kako bi se olakšalo kretanje i izrabljivanje žrtava trgovina ljudima. Tisuće žena dobivaju te privremene vize u očekivanju zakonitog zaposlenja u estradnoj industriji. Takve se vize obično dodjeljuju uz predočenje ugovora o radu ili ponude za zaposlenje vlasnika kluba, dokaza o financijskim sredstvima i/ili nalaza medicinskih pretraga. Agencije za zapošljavanje, koje su često registrirane u skladu sa zakonima polazišne i odredišne zemlje, imaju ključnu ulogu u prijevari i regrutiranju tih žena. Po dolasku na odredište, žrtvama se uzimaju putovnice i putni dokumenti i prisiljene su na seksualno izrabljivanje ili na ropstvo. Ako ostanu u zemlji nakon isteka vize ili na neki drugi način prekrše uvjete vize, izrabljivači ucjenjuju svoje žrtve prijetnjama da će ih prijaviti useljeničkom uredu.

Vlade zemalja koje izdaju velik broj takvih viza, poput Švicarske, Slovenije, Cipra i Japana, trebaju shvatiti da trgovci ljudima uvelike iskorištavaju ovaj mehanizam. Na primjer, objavljeno je da je Japan 2003. godine izdao 55.000 estradnih viza ženama s Filipina, a za mnoge od njih

sumnja se da su postale žrtve trgovine ljudima. Vlasti trebaju postrožiti zahtjeve za izdavanje ovakvih tipova viza i provoditi procedure provjere, osobito za one tražitelje viza koji zahtjeve podnose više puta. Treba provesti kampanje osvješćivanja javnosti u polazišnim zemljama, kako bi se tražitelji viza upozorili na igre kojima se trgovci ljudima koriste kako bi namamili žene na prisilni rad i prisilnu prostituciju.

Kako prostitucija potiče trgovinu ljudima

Opsežno akademsko i znanstveno istraživanje, te ono koje su provele nevladine organizacije, potvrđuje izravnu vezu između prostitucije i trgovine ljudima. Zapravo, prostitucija i njoj srodne aktivnosti, uključujući svodništvo i sponzoriranje ili vodenje bordela, pridonose trgovini ljudima, tako što služe kao paravan iza kojeg djeluju trgovci seksualnim robljem. Istraživanje švedske vlade otkrilo je da velik dio golemog profita koji donosi svjetska industrija prostitucije izravno ide u džepove trgovaca ljudima. Međunarodna organizacija za migracije procjenjuje da se svake godine lokalnim tržištima prostitucije u Europi proda petsto tisuća žena.

Od brojke od šesto do osamsto tisuća ljudi kojima se svake godine trguje preko međunarodnih granica, 70 posto su žene i 50 posto djeca. Većina tih žena i djevojčica postaje pljenom trgovine seksom.

Tanyina priča: "Prijatelj mi je organizirao da dobijem posao u Egiptu. Zajedno smo putovali od mog mjesta do Moskve, gdje sam imala avion za Egipat. Kad sam stigla na aerodrom u Egiptu, pridružio mi se jedan muškarac kako bih prošla kroz carinu i useljeničku službu. Čekali su me ljudi i odveli me u hotel s pet zvjezdica. Na recepciji hotela sam ostavila putovnicu i više je nikad nisam vidjela. Strpali su me u automobil i dugo smo se vozili. Otišli smo ondje gdje žive beduini (egipatski Sinajski poluotok) i ti su nas Beduini odveli kroz pustinju. U jednom sam trenutku začula pucnjeve, mislim da je neka djevojka ubijena. Ti ljudi ubijaju ili te pretuku ako im se ne sviđa tvoj stav. Morali smo satima hodati kroz pustinju gdje je bilo mina. Pokazali su nam mine u pijesku. Jedva da smo nešto jeli i dok sam došla u Izrael izgubila sam 10 kilograma. Kad smo izašli iz pustinje, odveli su nas u neki grad u Izraelu gdje su Beduini organizirali našu prodaju. Sa mnom je putovalo mnogo djevojaka, i sve djevojke koje idu u Izrael idu istim putem i prolaze kroz istu situaciju."

Nasreen je bila djevojka iz Tadžikistana koja je radila u Moskvi. Šef je tražio da mu postane ljubavnica, obećavajući joj novac, stan, auto i bolji život. Nasreen je pristala na taj dogovor. Jednoga dana jedan je gost ponudio Nasreen priliku da radi u Turskoj. Šef ju je nagovarao da prihvati tu ponudu. Nasreen su prevarili i odveli u Izrael gdje se morala prostituirati. Uz pomoć novinara koji se sažalio nad njom, Nasreen je uspjela pobjeći i vratiti se kući.

Trgovina ljudima ugrožava javno zdravlje. Žrtve trgovine ljudima često trpe okrutne uvjete koji rezultiraju fizičkim, seksualnim i psihološkim traumama. Kao posljedica prisilne prostitucije često se javljaju spolno prenosive bolesti, upale zdjelice i zaraza HIV-om i sidom. Među žrtvama trgovine ljudima česte su psihološke posljedice anksioznost, nesanica, depresija i post-traumatski stresni sindrom. Nehigijenski uvjeti života zajedno sa slabom prehranom pridonose lošim zdravstvenim uvjetima, poput svraba, tuberkuloze i ostalih zaraznih bolesti. Djeca imaju problema s rastom i razvojem i razvijaju složene psihološke i neurološke posljedice uslijed oskudice i traume.

Djeca često podnose najteža zlostavljanja, jer ih je lakše nadzirati i prisiliti da rade kućanske poslove, da sudjeluju u oružanom sukobu i ostalim opasnim oblicima rada. Djeca mogu biti podvrgnuta progresivnom izrabljivanju, tj. mogu biti nekoliko puta preprodavana i podvrgnuta raznom fizičkom, seksualnom i duševnom zlostavljanju. To zlostavljanje komplicira njihovu psihološku i fizičku rehabilitaciju i ugrožava njihovu reintegraciju.

Trgovina ljudima potkopava autoritet vlade. Mnoge vlade se bore kako bi provodile puni nadzor nad svojim nacionalnim teritorijem, osobito ondje gdje prevladava korupcija. Oružani sukobi, prirodne katastrofe i političke i etničke borbe često stvaraju velike populacije izbjeglica unutar zemlje. Trgovina ljudima dodatno potkopava nastojanja vlade da uspostavi svoju punu vlast, što ugrožava sigurnost ranjive populacije. Mnoge vlade ne mogu zaštititi žene i djecu koje otimaju iz njihovih domova i škola ili iz izbjegličkih logora. Nadalje, mito koje daju trgovci oružjem sprečava vladinu sposobnost da se bori protiv korupcije među pravosudnim, useljeničkim i sudskim dužnosnicima.

Trgovina ljudima nameće goleme gospodarske troškove. Iz ukidanja trgovine oružjem dobili bi se golemi gospodarski dobici. Međunarodna organizacija rada (ILO) nedavno je dovršila studiju o troškovima i dobicima ukidanja najgorih oblika dječjeg rada, što po definiciji uključuje trgovinu djecom. Ta je organizacija zaključila da bi došlo do značajnih gospodarskih dobitaka od ukidanja najgorih oblika dječjeg rada (deseci milijardi dolara godišnje), zbog dodatnih proizvodnih kapaciteta koje bi budući naraštaj radnika dobio od povećane izobrazbe i poboljšanog javnog zdravlja. Humanitarne i društvene posljedice trgovine ljudima često govore o najgorim oblicima dječjeg rada.

Činjenice o djeci vojnicima

Djeca vojnici jedinstvena su i okrutna manifestacija trgovine ljudima. Deseci tisuća djece mlađe od 18 godina bore se u oružanim sukobima, služe u vladinim vojskama, naoružanim militantnim skupinama i pobunjeničkim skupinama. Neka su djeca oteta i prisiljena na službu, druga se pridružuju vojsci suočena s prijetnjama, podmićivanjem i lažnim obećanjima o nadoknadi.

Djeca se često odlučuju pridružiti oružanoj skupini nadajući se da će dobiti hranu, odjeću i utočište, što se ne može smatrati slobodnim izborom. Djeca uhvaćena u oružani sukob očajnički traže način da prežive. Zbog njihove emocionalne i fizičke nezrelosti, djecom je lako manipulirati i prisiliti ih na nasilje. Mnoga djeca vojnici prisiljena su piti alkohol ili uzimati narkotike kako bi postala neosjetljiva na nasilje ili kako bi postala još bolja u borbi.

Djeca koju na silu prime u vojsku obično nisu adekvatno obučena, s njima se grubo postupa i brzo su gurnuta u borbu. Dječake i djevojčice katkad šalju u borbu ili u minska polja ispred starijih vojnika. Neku djecu koriste za samoubilačke misije ili ih prisiljavaju da čine užasne stvari svojim obiteljima i zajednici. Ostali, uključujući neke od 15.000 djece koja su se borila u nedavnim sukobima u Liberiji, prisiljena su služiti kao nosači, kuhari, stražari, sluge, glasnici ili uhode. Mnogo djecu vojnike, uglavnom djevojčice, seksualno zlostavljuju, te su one izložene spolno prenosivim upalama i neželjenoj trudnoći.

Djeca vojnici pogibaju i bivaju ranjavana u puno većem broju od svojih odraslih drugova. Neke oružane skupine "udaraju žig" djeci vojnicima preko lica ili prsa, nožem ili slomljenim stakлом. Preživjeli često pate od višestrukih trauma i psiholoških ožiljaka od nasilja i okrutnosti koju su

doživjeli. Njihov razvoj kao osoba često je nepovratno oštećen. Njihove obitelji i zajednice često odbijaju mnogu djecu bivše vojnike koji se žele vratiti, zbog nasilja koje su oni ili njihova skupina nanijeli zajednici.

Djeca se za borbu u ratovima odraslih koriste u cijelom svijetu. Taj je problem najozbiljniji u Africi i Aziji, ali oružane skupine u sjevernoj i srednjoj Americi, Euroaziji i na Bliskom Istoku također se koriste djecom. U mnogim zemljama nema dovoljno političke volje da se donesu zakoni i međunarodne obveze kojima bi se zabranila ili ograničila uporaba djece vojnika. Sve zemlje moraju surađivati s međunarodnim organizacijama i nevladinim organizacijama na poduzimanju hitnih koraka s ciljem razoružanja, demobiliziranja i reintegracije djece vojnika.

U čemu je razlika između trgovine ljudima i krijumčarenja ljudima?

Razlika između krijumčarenja migranata i trgovine ljudima može katkad zbuniti. Ta zabuna može otežati dobivanje točnih informacija, osobito od zemalja u tranziciji. Trgovina ljudima često, ali ne uvijek, uključuje krijumčarenje; žrtva može ispočetka pristati na prijevoz unutar zemlje ili preko granice. Kako bi se te dvije aktivnosti razlikovale, često su potrebne detaljne informacije o konačnim okolnostima u kojima se žrtva nalazi.

Krijumčarenje se općenito smatra osiguravanjem ilegalnog ulaska u zemlju ili ilegalnog prijevoza u zemlju, uz zaradu. Ali olakšanje ilegalnog ulaska u neku zemlju ili prolaska kroz zemlju, samo po sebi nije trgovina ljudima, premda se često provodi u opasnim i ponižavajućim uvjetima. Krijumčarenje katkad uključuje migrante koji su pristali na tu aktivnost. S druge strane, žrtve trgovine ljudima ili nikada nisu pristale na to, ili, ako su na početku i pristale, njihov je pristanak dobiven na prijevaru ili iznuđivanjem trgovaca ljudima. Žrtve trgovine ljudima često nisu svjesne da će biti prisiljene na prostituciju ili prisilni rad. Stoga krijumčarenje može postati trgovina ljudima. Ključna stvar koja razlikuje trgovinu ljudima od krijumčarenja je element prijevare, prisile ili iznuđivanja.

Za razliku od krijumčarenja, do trgovine ljudima može doći bez obzira na to seli li se žrtva unutar zemlje ili preko granice. U skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima, nije nužno da se žrtva transportira u izrabljivačku situaciju, kako bi došlo do teškog oblika trgovine ljudima. Dovoljno je da se žrtva regrutira, skriva, da ili primi "za rad ili usluge, uporabom sile, prijevare ili iznuđivanja, s ciljem podvrgavanja sužanjstvu, napoličarstvu, dužničkom odnosu ili prisilnom ropstvu".

Koji je način rada trgovaca ljudima?

Trgovci robljem za žrtve biraju ranjive. Njihove su mete obično djeca i mlade žene, a strategija im je kreativna i nemilosrdna, zamišljena tako da prevari, prisili i pridobije povjerenje potencijalnih žrtava. Ti trikovi vrlo često uključuju obećanja o braku, zaposlenju, mogućnosti izobrazbe ili boljem životu.

Na primjer u Indiji, trgovac ljudima može se predstaviti kao uspješni trgovac i uvjeriti djevojčine roditelje da je prikladan suprug. Nakon vjenčanja, djevojku seksualno zlostavljuju i prodaju radi prostitucije. Zna se da su se neki muškarci "oženili" s više od deset žena iz različitih sela koristeći se ovom taktikom.

U Ugandi pobunjenici Gospodinove vojske otpora lutaju zemljom noću, otimajući malu djecu iz sela kako bi postali vojnici i seksualno roblje. U istočnoj Aziji, trgovci posjećuju gradove poput Bangkoka ili Pnom Pena, sprijatelje se s mladom ženom u hotelu, restoranu ili u trgovini i ponude da je odvedu u neku drugu zemlju na "odmor". Po dolasku ženama uzimaju putovnica, predaju ih vlasnicima bordela i počinje okrutan život u seksualnom ropstvu.

Šesnaestogodišnja djevojka iz Ukrajine upoznala je mladića na plesu. On joj je ponudio posao bolničarke u Njemačkoj. Noću su je prokrijumčarili preko granica i predali je u bordel, te je prisilili da radi kao prostitutka. Djevojke iz indonezijskih sela nagovaraju da prihvate posao kućne pomoćnice u susjednoj zemlji, te im obećavaju plaću koju im poslije ne isplaćuju. Djevojke iz sela u južnoj Kini nagovaraju na odlazak u Maleziju u potrazi za dobrobitima procvale ekonomije, ali ih prisiljavaju na seksualno ropstvo. Mladi Vijetnamci sa sela u potrazi za poslom mogu pristati na rad u tvornici na nekom otoku u Tihom oceanu, ne znajući da će im oduzeti putne dokumente i da će im plaća biti tako mala da neće moći vratiti troškove puta. Najokrutnije se izrabljuju mladi i bespomoćni.

Koji su razlozi trgovine ljudima?

Bopha je živjela na selu i udala se sa 17 godina. Suprug ju je odmah odveo u hotel u drugome selu i ostavio je. Bopha je saznala da je taj hotel bordel i pokušala pobjeći, ali na silu je zadržana. Rečeno joj je da mora otplatiti cijenu koju je vlasnik hotela za nju platio. Bopha se dug povećavao jer su joj zaračunavali hranu, odjeću i ostale potrepštine. Bopha nije mogla otići. Kad je oboljela od side, izbačena je na ulicu i napokon je došla do jednog utočišta pod pokroviteljstvom jedne nevladine organizacije u Pnom Penu. Ondje se nalazi već dvije godine, lijeći se, ali ne zna se koliko će još živjeti.

Postoji mnogo različitih uzroka trgovine ljudima. Ti su uzroci složeni i često potiču jedan drugoga. Ako na trgovinu ljudima gledamo kao na svjetsko tržiste, žrtve predstavljaju ponudu, a izrabljivači ili poslodavci predstavljaju potražnju.

Ponudu žrtava potiču brojni čimbenici, uključujući siromaštvo, privlačnost zamišljenog boljeg životnog standarda negdje drugdje, slabe društvene i gospodarske strukture, nedostatak radnih mesta, organizirani zločin, nasilje nad ženama i djecom, diskriminacija žena, korumpiranost vlade, politička nestabilnost, oružani sukob i kulturološke tradicije poput tradicionalnog ropstva. U nekim društvima tradicija dopušta da se treće ili četvrto dijete pošalje u grad da živi i radi s članom proširene obitelji (obično s nekim "stricem"), koji obećava da će ga obrazovati i omogućiti mu da izuči zanat. Iskorištavajući ovu tradiciju, trgovci ljudima često se predstavljaju kao agenti koji traže radnu snagu, navodeći roditelje da se oproste s djetetom, a zatim prisile dijete da se bavi prostitucijom, da radi kućanske poslove ili da radi u tvornici. Obitelj na kraju dobiva oskudnu ili nikakvu plaću, dijete se ne školuje i ne obučava, a odvojeno je od obitelji, a ekonomski boljitet kojemu su se svi nadali nikad se ne ostvari.

Što se tiče potražnje, čimbenici koji potiču trgovinu ljudima uključuju seksualnu industriju i sve veću potražnju za izrabljivačkim radom. Seksualni turizam i dječja pornografija postali su svjetske industrije, a olakšavaju ih tehnologije poput Interneta, koji uvelike proširuje izbor dostupan potrošačima i dopušta trenutačne transakcije koje je gotovo nemoguće otkriti. Trgovinu ljudima također potiče globalna potražnja za jeftinom, ranjivom i ilegalnom radnom snagom. Na

primjer, u zemljama istočne Azije u kojima vlada blagostanje, postoji velika potražnja za kućnim pomoćnicama koje katkad postaju žrtve izrabljivanja ili prisilnog ropstva.

Novi izvor potražnje za mladim ženama koje postaju mlađenke i priležnice posljedica je sve većih razlika između broja stanovnika po spolu u gusto naseljenoj Indiji i Kini. U Indiji se na svakih 1000 dječaka rađaju 933 djevojčice, uvelike zahvaljujući shvaćanju da je žensko dijete teret u veoma patrijarhalnom društvu te zemlje. Mnogi parovi koriste se jeftinim i široko dostupnim ultrazvukom kako bi saznali spol djeteta. Ukoliko se sazna da je dijete žensko, radi se pobačaj. Podaci iz popisa stanovništva u Indiji provedenog 2001. a analiziranog 2003. godine, pokazuju da je ta razlika veća u bogatijim država na sjeverozapadu, Haryani i Pandžabu, gdje se na nekim lokacijama na svakih 1000 dječaka rađa manje od 825 djevojčica.

Do slične razlike dolazi i u dijelovima Kine zahvaljujući vladinoj politici "jednog djeteta", što je mnoge roditelje natjeralo da se odluče na pobačaj nakon što se utvrdi da je fetus ženski. Djevojke i žene iz Sjeverne Koreje i Vijetnama dovoze se u južnu Kinu kao prisilne mlađenke i prostitutke. Ove razlike u broju rođenih dječaka i djevojčica postoje već desetljećima i sada dolazi do osjetnog manjka mlađenki u određenim područjima Indije i Kine.

Spašavanje žrtava

Kao što pokazuje ovaj izvještaj, broj žrtava trgovine ljudima u svijetu je golem. Mnoge su žrtve prepoznate dobrom radom nevladinih organizacija i vladinih agencija koje istražuju mjesta trgovine, poput bordela, sweatshopova i logora djece vojnika.

Nužna je potreba da se žrtve spase, ali spašavanjem patnje uvijek ne završavaju. U nekim zemljama nema odgovarajućih objekata za zaštitu; žrtve uključujući djecu, završe u zatvoru gdje proživljavaju dodatne traume. U drugima, strane žrtve koje nemaju odgovarajuću dokumentaciju mogu biti smješta deportirane, bez obzira na svoje zdravstveno ili sigurnosno stanje. U takvim slučajevima, mnogi ponovno postaju žrtve trgovaca ljudima s dodatnim "dugovima" i dodatnim zlostavljanjem.

Psihološke i fizičke patnje žrtava seksualnog izrabljivanja, prisilnog ropstva, prisilnog rada ili prisilnog novačenja djece, predstavljaju dugoročne probleme vlastima. Kako bi se žrtve u potpunosti rehabilitirale i uspješno reintegrirale u svoje prvobitne zajednice potrebno je savjetovanje, utočište, medicinska skrb i obrazovanje.

Jednako velik problem poput spašavanja žrtava, dugoročna je skrb i rehabilitacija nakon spašavanja, što zahtjeva planiranje i značajna sredstva. Postoji potreba za osiguranjem sveobuhvatnih usluga, kako bi se osiguralo da se prema žrtvama postupa dostoјanstveno i da im se pružaju realne prilike da izgrade novi život. Nedostatak dobro razvijene infrastrukture zaštite, međutim, ne smije biti isprika za to što se porobljeni ne oslobođaju.

Prisilno ropstvo

Jedan od teških oblika trgovine ljudima koji je najteže prepoznati je prisilno ropstvo (pogledaj zakonsku definiciju u kućici). Mnogi iseljenici koji iseljavaju iz ekonomskih razloga ostavljaju svoje domove u manje razvijenim zajednicama i putuju u bliža ili dalja odredišta, u gradske

centre i ostale razvijenije zajednice radi posla. Oni bi mogli doći u situaciju prisilnog ropstva. Velika većina iseljenika iz ekonomskih razloga, obično nekvalificiranih radnika poput građevinskih radnika i kućnih pomoćnica, pronalazi dobar posao iz kojeg i oni i njihove obitelji maju koristi.

Međutim, neki od onih koji migriraju iz ekonomskih razloga trpe zlostavljanje poslodavca. To može uključivati usmeno i fizičko zlostavljanje od strane poslodavca ili kršenje ugovora o radu zaposlenika, što se često vidi u obliku neisplaćivanja plaće ili uskraćivanju slobodnog vremena. Još manja skupina nađe se u situaciji izrabljivanja u kojoj se smatra zarobljenicima.

Kada, dakle, izrabljivački rad predstavlja prisilno ropstvo? Odgovor se temelji na našem Zakonu o zaštiti žrtava trgovine oružjem. Kad se poslodavac koristi usmenim ili fizičkim zlostavljanjem, prijeti takvim zlostavljanjem kako bi tog radnika zadržao u svojoj službi, to je prisilno ropstvo. Ako poslodavac namjerno uvjeri zaposlenika da on ne može napustiti taj posao a da se ne suoči sa zlostavljanjem ili fizičkim ograničenjem, to je prisilno ropstvo. Fizičko sprečavanje zaposlenika da napusti radno mjesto nije nužno ako djela ili prijetnje poslodavca stvaraju stanje ropstva. Zadržavanje putnih dokumenata zaposlenika, poput putovnice, radne dozvole ili osobne iskaznice, od strane poslodavca, predstavljaju oblik fizičkog ograničenja koji može poduprijeti zaključak o prisilnom ropstvu. Iz tog razloga mnoge su vlade proglašile zločinom zadržavanje putnih dokumenata zaposlenika stranca, ključnih instrumenata koji jamče temeljnu slobodnu kretanja.

Odgovornost je poslodavca i vlasti, da osiguraju da se radnici osjećaju slobodnima maknuti iz izrabljivačke radne okoline, te da imaju pravo na pošteno saslušanje o stvarnim zlouporabama ili o svojem uvjerenju da ih zlostavljaju na tom poslu.

Koje su strategije učinkovite u borbi protiv trgovine ljudima?

Učinkovite strategije borbe protiv trgovine ljudima usmjerene su na sva tri vida te trgovine: stranu ponude, trgovce i stranu potražnje.

Na strani ponude, uvjeti koji potiču trgovinu ljudima moraju se riješiti programima koji zajednice upozoravaju na opasnosti trgovine ljudima, koji poboljšavaju mogućnosti izobrazbe i sustave školstva, otvaraju radna mjesta, zagovaraju jednakost prava, educiraju ciljane zajednice o njihovim zakonskim pravima, te stvaraju bolje i šire životne prilike.

Na strani trgovaca, pravosudni programi moraju prepoznati i presresti rute kojima se trguje ljudima; razjasniti pravne definicije i koordinirati odgovornosti pravosuđa; žestoko progoniti trgovce ljudima i one koji im pomažu i podupiru ih; te se boriti protiv javne korupcije koja olakšava i zarađuje od te trgovine potkopavajući vladavinu zakona.

Na strani potražnje, treba prepoznati i progoniti osobe koje iskorištavaju žrtve trgovine ljudima. Treba imenovati i osramotiti poslodavce čiji radnici rade pod prisilom i izrabljivače žrtava prodanih radi seksualnog izrabljivanja. Treba provesti kampanje osvješćivanja javnosti u odredišnim zemljama, kako bi se otežalo prikrivanje ili zanemarivanje trgovine ljudima. Ljude treba povući iz rada u ropskim uvjetima, te ih treba reintegrirati u njihove obitelji i zajednice.

Treba koordinirati lokalne, državne, nacionalne i regionalne programe borbe protiv trgovine

ljudima. Privlačenjem pozornosti javnosti ovom problemu, vlade mogu povećati sredstva dodijeljena za borbu protiv trgovine ljudima, poboljšati razumijevanje problema i povećati svoju sposobnost razvijanja učinkovitih strategija. Koordinacija i suradnja, bilo nacionalna, bilateralna ili regionalna, pomoći će nastojanjima zemlje i privući dobrovoljce toj borbi. Treba uskladiti međunarodne standarde i zemlje trebaju još uže surađivati kako bi trgovcima oružjem uskratile zakonsko utočište.

Treba poboljšati znanje o trgovini ljudima, te treba ojačati mrežu organizacija koja se bore protiv trgovine ljudima i njihova nastojanja. U toj borbi treba mobilizirati vjerske institucije, nevladine organizacije, škole, društva i tradicionalne vođe. Žrtve i njihove obitelji zahtijevaju obuku i alternativne ekonomske prilike. Strategije borbe protiv trgovine ljudima treba redovito proučavati, kako bismo bili sigurni da su i dalje inovativne i učinkovite. I na kraju, vladine dužnosnike treba naučiti tehnikе borbe protiv trgovine ljudima, a stopu trgovine ljudima treba statistički pratiti kako bi se prikazala priroda i veličina tog problema, tako da ga možemo bolje razumjeti.

Bi li legalizacija prostitucije pomogla da se trgovina ljudima stavi pod nadzor?

Vlada Sjedinjenih Američkih Država zauzima čvrst stav protiv prijedloga da se legalizira prostitucija, jer prostitucija izravno pridonosi trgovini robljem modernog doba i po svojoj je prirodi ponižavajuća. U slučaju kad pravosude dopušta ili zajednice legaliziraju prostituciju, skupine koje se bave organiziranim zločinom slobodnije trguju ljudskim bićima. Ondje gdje je prostitucija legalizirana, cijena seksualnih usluga uključuje najam bordela, liječničke pregledе i porez. Dijelom zahvaljujući tim troškovima, na područjima gdje je prostitucija legalizirana cvate ilegalna prostitucija, budući da mušterije traže jeftiniji seks. U nekim zemljama u kojima je prostitucija dopuštena zakonom, postoji tri do deset puta više neregistriranih žena koje se bave prostitucijom od onih koje su registrirane. Mnoge od tih neregistriranih žena su strankinje koje su na taj posao prisiljene. Ne postoje dokazi da je legalizacija u jednoj zemlji smanjila broj žrtava trgovine ljudima, a nevladine organizacije koje rade na tom području primjećuju da se broj žrtava trgovine ljudima često povećava. Ukratko, ondje gdje je prostitucija legalizirana pojavljuje se "crno tržište" trgovine ljudima, budući da izrabljivači žele postići maksimalnu zaradu izbjegavajući troškove pregleda i registracije koje nalaže zakonito tržište prostitucijom. Legalizirana prostitucija stoga je najbolji štit trgovaca ljudima, koji im dopušta da pokrenu trgovinu seksualnim robljem, te otežava pronalaženje žrtava trgovine ljudima.

Procjene o žrtvama trgovine ljudima

Američka je vlada procijenila da je tijekom prošle godine preko transnacionalnih granica u cijelom svijetu šesto do osamsto tisuća ljudi postalo žrtvama trgovine ljudima. Analize podataka pokazuju da su 80 posto žrtava kojima se trgovalo preko međunarodnih granica žene, a 70 posto od tih žena žrtve su seksualnog izrabljivanja. Procjenjuje se da je u Sjedinjene Države ušlo između 14.500 i 17.500 žrtava trgovine ljudima. Te nedavno revidirane procjene odražavaju uporabu poboljšane metodologije za procjenu broja žrtava trgovine ljudima. Procjene koje uključuju globalni broj žrtava kojima se trguje unutar pojedine zemlje kreću se od dva do četiri milijuna.

Teško je napraviti procjene o broju žrtava trgovine ljudima u cijelome svijetu. Trgovina ljudima, poput trgovine drogom i krijumčarenja oružja, tajna je aktivnost, a još je teže odrediti njezine razmjere zbog njezinih brojnih oblika. Ona je često skrivena unutar aktivnosti krijumčarenja stranaca ili teškog izrabljivanja stranih radnika. Nadalje, dostupnost podataka o trgovini ljudima značajno se razlikuje od regije do regije. Na primjer postoji osjetan manjak podataka o osobama kojima se trguje na Bliski Istok, s njega i kroz njega. Procjene američke vlade navedene u ovom izvještaju usredotočuju se na osobe kojima se trguje preko međunarodnih granica, budući da te žrtve nije tako teško prepoznati kao osobe kojima se trguje unutar pojedinih zemalja.

Definicija "Teških oblika trgovine ljudima"

U Zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima "teški oblici trgovine ljudima" definirani su kao

- trgovina seksom u kojoj je komercijalni seksualni čin iznuđen silom, prijevarom ili prisilom, ili u kojemu osoba prisiljena obaviti takav čin nije navršila 18 godina; ili
- regrutiranje, skrivanje, prijevoz, davanje ili primanje osobe da radi ili obavlja usluge, uporabom sile, prijevarom ili iznuđivanjem, s ciljem podvrgavanja prisilnom ropstvu, napoličarstvu ili dužničkom ropstvu.
- Definicija pojmova korištenih u pojmu "teški oblici trgovine ljudima":
- "Trgovina seksom" označava regrutiranje, skrivanje, prijevoz, davanje i primanje osobe u svrhu komercijalnog seksualnog čina.
- "Komercijalni seksualni čin" označava svaki seksualni čin za koji neka osoba da ili primi nešto vrijedno.
- "Prisilno ropstvo" uključuje stanje ropstva stvoreno pomoću
 - a. spletke, plana ili ustaljene prakse, kojima je namjera da neka osoba povjeruje da, ukoliko se ne dovede u takvo stanje ili ne ostane u takvom stanju, ta će osoba ili neka druga osoba pretrpjeti teško ozljeđivanje ili fizičko ograničavanje; ili
 - b. zlouporabe ili prijetnje zlouporabom pravnog procesa.
- "Dužničko ropstvo" označava stanje ili uvjete dužnika, proizašle iz obećanja dužnika da će davati svoje osobne usluge ili da će ih davati osoba pod dužnikovim nadzorom, kao osiguranje za dug, ukoliko se realno procijenjena vrijednost tih usluga ne iskoristi za likvidaciju duga, ili dužina i priroda tih usluga nisu ograničene i definirane.
- "Iznuđivanje" označava
 - a. prijetnje teškim ozljeđivanjem ili fizičkim ograničavanjem neke osobe;
 - b. svaku spletku, plan ili praksu koja bi neku osobu trebala uvjeriti da će neka osoba biti teško ozlijedena ili fizički ograničena, ako ona odbije nešto učiniti,
- c. zlouporabu ili prijetnju zlouporabom pravnog procesa.

O IZVJEŠTAJU

Izvještaj o trgovini ljudima najsveobuhvatniji je izvještaj na svijetu o nastojanjima vlada da se bore protiv teških oblika trgovine ljudima. Izvještaj o trgovini ljudima pokriva razdoblje od travnja 2003. zaključno s ožujkom 2004. godine.

Što izvještaj jest a što nije. Godišnji izvještaj o trgovini ljudima uključuje one zemlje¹ za koje je utvrđeno da su zemlje podrijetla, tranzita ili odredišta znatnog broja žrtava teških oblika trgovine ljudima. Budući da ropsstvo vjerojatno postoji u svim zemljama svijeta, izostavljanje neke zemlje u izvještaju može samo označavati nedostatak odgovarajućih podataka. Opisi pojedinih zemalja organizirani su po regijama i opisuju veličinu i prirodu problema trgovine ljudima u toj zemlji, razloge uključivanja te zemlje u izvještaj, te vladina nastojanja u borbi protiv trgovine ljudima. U tom se djelu također nalazi procjena o pridržavanju minimalnih standarda od strane vlade, te on uključuje prijedloge za korake koje bi trebalo poduzeti u borbi protiv trgovine ljudima. Ostatak opisa pojedine zemlje opisuje nastojanja vlade da provede zakon protiv trgovine ljudima, da zaštitи žrtve i spriječi trgovinu ljudima, te objašnjava osnove za uvrštanje te zemlje u Red 1, Red 2, Specijalni popis Reda 2, ili Red 3.

1U sklopu Glave 4 (b) tajvanskog zakona o odnosima, "kad god se zakoni Sjedinjenih Američkih Država odnose na strane zemlje, nacije, države, vlade ili slične subjekte, takvi će pojmovi uključivati i takvi će se zakoni primjenjivati na Tajvan".

Neke su zemlje uspostavile radne skupine i planove djelovanja kako bi izradile ciljeve i zadatke borbe protiv trgovine ljudima. Međutim, planovi i radne skupine sami po sebi nemaju veliku težinu u ocjeni nastojanja pojedine zemlje. Umjesto toga, izvještaj se osvrće na konkretnе radnje koje su vlade poduzele u borbi protiv trgovine ljudima, naglašavajući progone, osuđivanja, zatvorske kazne za prekršitelje, zaštitu žrtava i nastojanja na prevenciji. U izvještaju se ne vrednuju mnogo nacrti zakona ili zakoni koji još nisu doneseni, premda su katkad radne skupine, planovi djelovanja ili nacrti zakona zabilježeni u opisu o zemlji kao primjeri preliminarnih radnji koje je vlast poduzela u borbi protiv trgovine ljudima. I na kraju, izvještaj se ne fokusira na ostala vladina nastojanja koja neizravno pridonose smanjenju trgovine ljudima, poput programa edukacije, potpore ekonomskom razvoju ili programa usmjerenih ka povećanju jednakosti spolova, premda su to vrijedna nastojanja.

Što je drugčije u ovogodišnjem izvještaju? Novi zakon o zaštiti žrtava trgovine ljudima iz 2003. godine donio je nekoliko važnih promjena u usporedbi sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima iz 2000. godine. Tri od četiri minimalna standarda za ukidanje trgovine ljudima ostaju nepromijenjena. Minimalni standardi su sljedeći:

Vlada određene zemlje treba zabraniti teške oblike trgovine ljudima i kažnjavati takvu trgovinu.

Za poznato počinjenje trgovine seksom koja uključuje silu, prijevaru, iznuđivanje, ili u kojoj je žrtva trgovine seksom dijete nesposobno da da smisleni pristanak, ili trgovine koja uključuje silovanje ili otmicu ili koja izazove smrt, vlada te zemlje treba propisati kaznu usporedivu s onom za teške zločine, poput seksualnog napastovanja.

Za poznato počinjenje bilo kojeg čina teškog oblika trgovine ljudima, vlada te zemlje treba

propisati kaznu koja je dovoljno stroga da odvrati od tog zločina i koja prikladno odražava užasnu prirodu tog zločina.

Vlada određene zemlje treba poduzeti ozbiljna i kontinuirana nastojanja da ukine teške oblike trgovine ljudima. Četvrti minimalni standard bio je promijenjen i nadopunjen, te sad poziva na razmatranje deset kriterija umjesto sedam: 1. kriterij sad zahtjeva razmatranje ne samo istraga i progona, nego i osuđivanja i kažnjavanja, te odgovara li vlada određene zemlje na zahtjev State Departmента za pravosudnim podacima.

kriterij vezan uz mjere protiv korupcije, sada također zahtjeva razmatranje progona, osuđivanja i kažnjavanja vladinih dužnosnika koji sudjeluju u trgovini ljudima, te razmatranje činjenice osigurava li vlada domaćin takve podatke ili ne. Tri nova kriterija zahtijevaju razmatranje sljedećeg:

Postoji li velik postotak žrtava teških oblika trgovine ljudima u zemlji, a koji nisu državljeni te zemlje;

Prati li vlada određene zemlje, u skladu sa svojim kapacitetima, sustavno svoja nastojanja da zadovolji kriterije opisane u paragrafima od 1. do 8., te čini li ocjene takvih nastojanja redovito javno dostupnima; i

Postiže li vlada određene zemlje hvalevrijedan napredak u ukidanju teških oblika trgovine ljudima u usporedbi s ocjenom od prošle godine.

Kriteriji koji se koriste pri ocjenjivanju toga čini li neka zemlja ozbiljna i održiva nastojanja da udovolji minimalnim standardima za ukidanje trgovine ljudima, navedeni su u dodatku ovom izvještaju.

U Novom zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima uveden je "Specijalni popis" zemalja na koje treba posebno pripaziti tijekom iduće godine. Taj se popis sastoji od:

zemalja navedenih u Redu 1 u tekućem izvještaju, a koje su u izvještaju za 2003. godinu bile navedene u Redu 2;

zemalja navedenih u redu 2 u tekućem izvještaju koje su bile navedene u Redu 3 u izvještaju za 2003. godinu; i

zemalja navedenih u Redu 2 u tekućem izvještaju

a. gdje je sveukupni broj žrtava teških oblika trgovine ljudima velik ili je u značajnom porastu;

b. gdje nisu osigurani dokazi o povećanim nastojanjima u borbi protiv teških oblika trgovine ljudima iz prethodne godine, uključujući povećane istrage, progone i osuđivanja zločina trgovine ljudima, povećana pomoć žrtvama, te smanjeni dokazi o sudjelovanju vladinih dužnosnika u teškim oblicima trgovine ljudima; ili

c. gdje je zaključak da neka zemlja čini značajna nastojanja kako bi udovoljavala minimalnim standardima temeljen na obećanju te zemlje da poduzme dodatne korake u idućoj godini.

Zemlje s Posebnog popisa bit će ponovno razmatrane u privremenoj procjeni koja će biti predana

Kongresu do 1. veljače 2005. godine.

Zašto se u Izvještaju o trgovini ljudima iz 2004. godine nalaze procjene više zemalja nego u prošlogodišnjem izvještaju? Izvještaj iz 2004. godine uključuje analizu trgovine ljudima i vladine borbe protiv nje u 140 zemalja, što je 16 zemalja više nego prošle godine. Prethodnih godina neke zemlje nisu bile obuhvaćene jer je bilo teško prikupiti pouzdane i potpune podatke s obzirom na: ilegalnu i skrovitu prirodu trgovine ljudima, nepostojanje vladinih programa ili tek početak rada na njima; teškoća pri razlikovanju trgovine ljudima i krijumčarenja ljudi; te straha i šutnje žrtava trgovine ljudima koje često granice prelaze ilegalno ili su fizički zlostavljanje ili pod prilicom. Za neke je zemlje bilo dostupnih informacija, ali podaci nisu išli u prilog zaključku o 100 ili više osoba koje su dovedene u zemlju, odvedene iz zemlje ili kojima je trgovano unutar zemlje, što je prag za uključenje u izvještaj.

Tijekom prošle godine bili smo svjedoci jačeg odgovora mnogih vlada, većeg broja kampanja osvješćivanja javnosti u kojima su žrtve upozoravane na usluge zaštite, te veće transparentnosti u borbi protiv te trgovine. Kao rezultat tih pozitivnih radnji, State Department je ove godine prikupio informacije o više zemalja. U budućim izvještajima State Department namjerava uključiti sve zemlje s velikim brojem žrtava trgovine ljudima, kako budu dostupne bolje informacije i veći broj informacija.

Svrstavanje u red

Tier 1 - Red 1: Zemlje čije vlade u potpunosti udovoljavaju minimalnim standardima iz Zakona

Tier 2 - Red 2: Zemlje čije vlade ne udovoljavaju u potpunosti minimalnim standardima iz Zakona, ali čine značajna nastojanja da počnu udovoljavati tim standardima.

Tier 2 Watch List - Specijalni popis Reda 2: Zemlje čije vlade ne udovoljavaju u potpunosti minimalnim standardima iz Zakona, ali čine značajna nastojanja da počnu udovoljavati tim standardima, i:

- Sveukupni broj žrtava teških oblika trgovine veoma je velik ili je u značajnom porastu; ili
- Nisu osigurani dokazi o povećanim nastojanjima u borbi protiv teških oblika trgovine ljudima iz prethodne godine; ili
- Zaključak da neka zemlja poduzima značajna nastojanja da počne udovoljavati minimalnim standardima zasnovan je na obećanju te zemlje da će poduzeti dodatne korake u idućoj godini

Tier 3 - Red 3: Zemlje čije vlade ne udovoljavaju u potpunosti minimalnim standardima i ne poduzimaju značajna nastojanja da to učine.

Kako se koristi ovim izvještajem. Ovaj je izvještaj diplomatsko oruđe za vladu SAD-a kojom se ona služi kao instrument nastavka dijaloga, poticanja na djelovanje nekih vlada, te kao vodič koji pomaže da se koncentriraju sredstva na programe i politike progona, zaštite i prevencije. Nakon objavljivanja ovogodišnjeg Izvještaja, kao i proteklih godina, State Department će nastaviti podsjećati vlade na sadržaj izvještaja, kako bi pojačao suradnju na iskorjenjivanju trgovine ljudima. Iduće godine, a osobito u mjesecima prije donošenja zaključka vezanog uz sankcije za

zemlje navedene pod Redom 3, te prije privremene procjene za zemlje s Posebnog popisa, State Department će se koristiti informacijama prikupljenim u sastavljanju ovog izvještaja, kako bi učinkovitije ciljalo programe pomoći i kako bi radilo sa zemljama koje trebaju pomoći u borbi protiv trgovine ljudima. Ministarstvo se nada kako će ovaj izvještaj biti katalizator nastojanja vlada i nevladinih organizacija u borbi protiv trgovine ljudima u cijelom svijetu.

Metodologija. State Department je informacije za ovaj izvještaj dobio od američkih veleposlanstava i konzulata u cijelom svijetu, stranih veleposlanstava u Washingtonu, te nevladinih i međunarodnih organizacija koje se bave problemima ljudskih prava i trgovine ljudima. Naša su diplomatska predstavništva o stanju u trgovini ljudima i koracima koje vlade poduzimaju izvještavala na osnovu temeljitog istraživanja, uključujući sastanke s velikim brojem vladinih dužnosnika, predstavnika lokalnih i međunarodnih nevladinih organizacija, međunarodnih organizacija, dužnosnika, novinara, akademika i žrtava.

Ured za praćenje i borbu protiv trgovine ljudima sastavio je prvobitni nacrt izvještaja pomoću informacija dobivenih iz američkih veleposlanstava, sastanaka s dužnosnicima stranih vlada, nevladinih i međunarodnih organizacija, objavljenih izvještaja, istraživačkih putovanja u svaku regiju, te informacija poslanih na e-mail adresu tipreport@state.gov, koja je uspostavljena za nevladine organizacije i pojedince, kako bi mogli poslati informacije o napretku vlada u borbi protiv trgovine ljudima. Pri sastavljanju ovogodišnjeg izvještaja, State Department je ponovno razmotrio izvore informacija o svakoj zemlji kako bi donio svoje ocjene. Ocjena svake vlade donosila se u procesu u dva koraka:

Prvi korak: Velik broj žrtava. Prvo je State Department utvrdio je li ta zemlja "zemlja podrijetla, tranzita ili odredišta značajnog broja žrtava teških oblika trgovine ljudima" sa sto ili više žrtava. Isti je prag primjenjivan i u prethodnim izvještajima. U izvještaj su uključene samo one zemlje koje postižu taj prag. Zemlje za koje takve informacije nisu bile dostupne, nisu uključene.

Drugi korak: Svrstavanje u red. State Department je svaku od zemalja uključenu u izvještaj iz 2003. godine smjestio u jedan od tri popisa, ovdje opisanih kao redovi, u skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima. To je svrstavanje temeljeno na opsegu vladinih nastojanja u borbi protiv trgovine ljudima. State Department prvo procjenjuje udovoljava li vlada u potpunosti minimalnim standardima za ukidanje trgovine ljudima, a koji proizlaze iz Zakona o zaštiti žrtava trgovine ljudima. Vlade koje to čine smještene su u Red 1. Za ostale zemlje State Department uzima u obzir čine li njihove vlade značajna nastojanja da počnu udovoljavati tim standardima. Zemlje koje poduzimaju znatna nastojanja smještene su u Red 2. One zemlje čije vlade ne udovoljavaju u potpunosti minimalnim standardima i ne poduzimaju značajna nastojanja da im počnu udovoljavati smještene su u Red 3. I na kraju se razmatraju kriteriji Posebnog popisa i, ukoliko se mogu primjeniti, zemlje se svrstavaju na taj popis.

U skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima, pri donošenju odluke o svrstavanju u Red 2 i 3, State Department razmatra sveukupni opseg trgovine ljudima u zemlji, opseg neudovoljavanja minimalnim standardima od strane vlade, osobito mjeru u kojoj su vladini dužnosnici sudjelovali u trgovini ljudima, olakšavali je, prešutno odobravali ili na neki drugi način bili suučesnici; i, koje su razumne mjere koje mogu vladu dovesti do udovoljavanja minimalnim standardima s obzirom na vladina sredstva i sposobnosti.

Kazne. Vlade zemalja u Redu 3 mogu biti podvrgнуте određenim sankcijama. Američka vlada

može im uskratiti nehumanitarnu pomoć i pomoć koja nije vezana uz trgovinu. Zemljama koje ne prime takvu pomoć uskratilo bi se financiranje ili sudjelovanje u programima edukacijske ili kulturne razmjene. U skladu sa Zakonom o zaštiti žrtava trgovine ljudima takve vlade bi također bile suočene s protivljenjem SAD-a primanj pomoći (osim humanitarne pomoći, pomoći vezane uz trgovinu, te određene pomoći vezane uz razvoj) od međunarodnih finansijskih institucija, poput Međunarodnog monetarnog fonda i multilateralnih razvojnih banaka poput Svjetske banke. Te potencijalne posljedice stupile bi na snagu početkom iduće fiskalne godine, 1. listopada 2004. godine.

Sve ili dio gore navedenih sankcija mogu se ukinuti nakon zaključka predsjednika SAD-a da bi pružanje takve pomoći određenoj vladi išlo u korist primjeni zakona ili je na neki drugi način u nacionalnom interesu Sjedinjenih Država. U Zakonu o zaštiti žrtava trgovine ljudima također piše da će sankcije biti ukinute ako je to nužno da se izbjegnu značajni nepovoljni učinci na ranjivu populaciju, uključujući žene i djecu. Sankcije se također ne bi primjenjivale ukoliko nakon objavljivanja ovog izvještaja ali prije nametanja sankcija, predsjednik zaključi da je vlada počela udovoljavati minimalnim standardima ili čini značajna nastojanja da im počne udovoljavati.,

Bez obzira na to u koji je red svrstana, svaka zemlja, uključujući i Sjedinjene Države, može učiniti više. Nijedan razmještaj zemlje nije trajan. Sve zemlje moraju održati i povećati nastojanja u borbi protiv trgovine ljudima. Sjedinjene Države će nastaviti pratiti napredak u cijelom svijetu i raditi sa svojim partnerima na jačanju međunarodnih nastojanja da se ukinu svi oblici ropstva modernoga doba.